

Till dessa i mer och mindre oskadadt skick bevarade nationskistor sluter sig äfven en nyckelskylt — den enda återstoden af *Västgöta nations fiscus*. Den torde förskrifva sig från midten af 1700-talet.

Gunnar Ekholm.

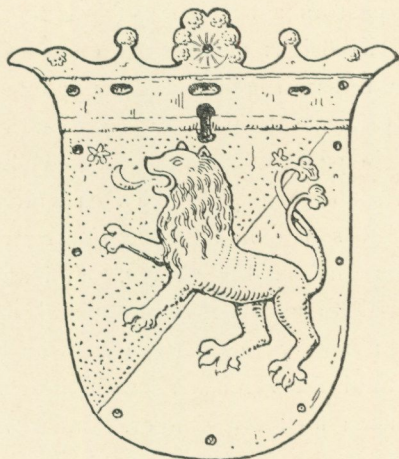

Fig. 7. Nyckelskylt till *Västgöta nations fiscus*.

Utdrag ur äldre litteratur.

Attentat mot »Majstänger» i Färö kyrka 1758.

Ur *O. W. Lemke: Visby stifts herdaminne*. Örebro 1868. S. 548.

I *Fataburen* 1913 s. 111 och följande har dr Ambrosiani skildrat och afbildat ett slags »midsommarstakar» eller »majstänger», hvilka på Gottland till midsommar anbragtes i kyrkorna. Då efterföljande uppgift af honom förbisetts och, på den plats där den förekommer, fortfarande torde undgå forskares uppmärksamhet, må den, i öfverens-

stämmelse med Fataburens plan och syfte att på *ett* håll samla så mycket af sakuppgifter som möjligt, här anföras.¹

A:o 1758 d. 29 Aug.

Inlemnade Stadsnotarien herr Gottfrid Fineman en Cancellisten hr Christian Schabous böneskrift. Häruti gifver bemälte Schabou tillkänna, det han sistlidne Midsommarsdag lät före predikan i Fårö kyrka uppsätta 4 par små. s. k. Majstänger, neml. 1 par vid pastors, 1 par vid pastorskans och de öfriga 2 par vid sina bänkar, Frigårds hemman tillhöriga: men dagen derpå, som var söndagen, måste han och hela församlingen vid sin uppkomst till kyrkan med mycken förargelse erfara, att de 4 för prestbänkarna voro nedtagna och 3 af dem spikade på straffstocken och den 4:de lagd på kyrkogårdsmuren med träck öfverhöljd. Och som sådant är ett skändligt förfarande, isynnerhet som denna med Majstänger öfver hela landet urgamla seden ingen osed med sig förer, och i anseende till löfhyddohögtiden mera med än mot Guds ord är; andra äfven torde härigenom afskräckas att gifva dyrbarare zirater till kyrkan; ty anhåller han om tillstånd för sig och sina socknemän, att Midsommardagen få pryda kyrkan med Majstänger, samt att pastor och klockare måtte blifva vid vite anbefallda, att så vårda kyrkonyckeln, att ingen åverkan och skada hädanefter sker på någon ting.

Consistorium, som ej heller kunde på något sätt finna, att denna gamla seden med Majstänger den minsta osed med sig förer, fann med anledning häraf billigt, att genom bref anmoda Kyrkoherden på Fårö, det han noga söker utspana, hvilken denna ohöfviska gerningen med Majstängerna begått, och ifall han får rätt på personen, låter till välförtjent straff sätta honom en söndag i stocken: klockaren, eller hvem nyckeln anförtros, skulle ock af Pastor tillhållas så vårda kyrkan, att icke sådan eller dylik gerning framdeles sker, så kärt vederbörande är att undgå tilltal, ansvar och näpst.

¹ Jfr ock Fataburen 1907 s. 193 ff. samt detta häfte s. 74 f.